

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- ✱ Jak jsem šel jednu nevšední křížovou cestu .. str. 2
- ✱ Události ze Svatojánského kostela ..... str. 7
- ✱ **Osobnosti našich farností:** "Kostelnice" ..... str. 9
- ✱ **Svědectví:** Pouť do Izraele ..... str. 10
- ✱ **Seriál:** Sekta, nebo církev?! VI ..... str. 11
- ✱ **Ze života svatých:** Sv. Perpetua a Felicita ..... str. 12
- ✱ **O našem nejstarším písemnictví:** Crescente fide christiana ..... str. 13
- ✱ Přežívající chorál a jeho renesance ..... str. 14
- ✱ Maškarní Eldorádo ... str. 15
- ✱ Kdo jsou klienti, kteří žijí v Azylovém domě? .. str. 17
- ✱ Pohádka na (ne) dobrou noc pro malé (ale spíš velké) ..... str. 17
- ✱ Silvestr ..... str. 20
- ✱ Pramínky "živé vody" ..... str. 20
- ✱ Pozvání na Celostátní setkání mládeže ... str. 21
- ✱ Bohoslužby ve vikariátě

Tak sorry!

Co je odpuštění? Vím a neumím říci.

Tak je na tom člověk vždycky, když se dobere něčeho dosti základního. A navíc - pokud začne diskuse na takové téma, je obvykle delší než několik lidských životů za sebou.

Základní věci skoro každý vnímá. Skoro.

V Americe existuje trest smrti - diskuse nechme jiným. Rodina, která oplakává své dítě, může stát u takového okna podobně jako v krematoriu. Za oknem je lůžko s řemeny podobně jako v nemocnici.

Pro naši úvahu je podstatné jedno - ti lidé pak říkají, že se cosi v jejich životě uzavřelo. Mají někdy pocit, že se stalo, co se stát mělo. A navíc - prožívají bolest a pocit bezpráví, pokud odsouzenec neřekne, že lituje. Občas opravdu ani v poslední chvíli nelituje.

Za dob minulých nám někdy chyběla - "asertivita". Nebylo divu. Název bestselleru Manuela Smithe z roku 1975 by mohl česky znít "Neomlouvej se, když řekneš NE". I bez nových pojmů cítíme, že mnohá omluva je falešná, a že slůvko "sorry" neznamena vždycky "lituji". "Sorry, že vůbec žiju", řekne třeba někdo a dává tím najevo, že chce setřást vynucené pocity viny a oprostít se od falešných omluv.

Občas slyšíme nebo čteme náboženské texty, ve kterých je na všechny strany medově rozhazováno odpuštění. Odpuštění stejně falešné jako levné, odpuštění nevnímané, vyslovené jen tak nadarmo. Nedávno to třeba byly kostelní přímluvy z jakéhosi sešitku. Liturgie ani Písmo takové texty neobsahují. Kdy a pro koho je možné odpuštění? Četl jsem asi před dvaceti lety článek velice inteligentního člověka - psal, že Ježíš nikde neřekl, abychom odpouštěli nepřátelům. Nechme diskusi opět jiným. Jen uvažme: pokud by nebylo možno jim odpustit, proč asi? Pokud by se mohlo stát, že ani před Bohem nedojde někdo odpuštění, proč?

Velké úvahy zůstanou navždycky pro velké myslitele, nechme jim je. Velké věci jako lítost a odpuštění jsou ale pro nás. Vnímáme, co je falešné. Známe těch pár okamžiků, kdy nás někdo zcela vážně prosil o odpuštění. A známe své váhání,

když máme prosit my sami. Když bezvěrci mluví o neodpuštění, řeknou třeba "s tím člověkem jsem skoncoval". Zkrátka prosil už mockrát. Odtud pak také jejich úzkost, že Bůh skoncoval s nimi. Oprávněná. Nechtěli prosit mockrát. Pokud tedy chtěli vůbec. **P. Cyril Kubánek**

Jak jsem šel jednu nevšední křížovou cestu.

Křížovou cestu většinou chodíme v bezpečném přístřeší kostela. A své zážitky odvozujeme od toho, jaké texty četl či rozjímal vlastními slovy kněz či vedoucí laik. Pak si pochvalujeme: „Měli jsme pěknou křížovou cestu.“ Jedna křížová cesta, kterou jsem vloni prošel, taková nebyla.

Byl Velký pátek 2006. Trávil jsem ho v koleji ve Svatém Janu pod Skalou v rámci velikonočního tridua. Již poněkolikáté. Počasí tentokrát nic moc. Místní pan kaplan naplánoval, že se křížová cesta, jako tradičně, půjde venkem: Od koleje vzhůru k etážím Solvayova kamenolomu a pak ke křížku instalovanému před pár lety ještě paterem Špilarem. Obloha ale ne a ne se protrhat. Já jsem ho ale nakonec povzbudil neustupovat od původního záměru. Začalo mrholit již když jsme se shromáždili před kolejí. Se stoupaním do kopce deště přibývalo. Lidi se tahali, trousili, boty čvachtaly a čvachtaly.

A déšť houstnul a houstnul. Čím dál tím víc. Až u kříže došlo k vysvobození a déšť na chvíli ustal. No, neměli jsme ani dost sil na vzletné myšlenky o utrpení našeho Pána. Takže se tato křížová cesta moc nepovedla.

Anebo... právě tato se trochu připodobnila té pravé – pokud si dosadíme místo hustého deště středozevní sluneční žár?

kresba J. Goldmann

Marian Fabian

Zprávy z farnosti

- **První pátek** v měsíci připadá na **2. března**. Od **16.00 hodin** je možné v sakristii kaple Povýšení sv. kříže přistoupit ke svátosti smíření.
- **Postní neděle – předání pokladů Církve a skrutinia:** Při liturgii 2. neděle postní svěříme našim katechumenům poklady Církve (vyznání víry a modlitbu Páně), při liturgiích dalších postních nedělí budeme společně prosit o jejich vnitřní proměnu (skrutinia). Prosíme o modlitby za naše katechumeny!
- **Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie.** Mše sv. ze slavnosti sv. Josefa bude v **pondělí 19.3.** od 17.30 hodin v kostele sv. Jakuba.
- **Úklid kostela Zvěstování Páně.** Prosíme o pomoc při úklidu a přípravě kostela Zvěstování Páně na poutní slavnost, a to **vsobotu 24. března od 14.00 hodin**.
- **Slavnost Zvěstování Páně:** V letošním roce připadá 25. březen na 5. neděli postní, a proto se slavnost překládá na **pondělí 26. března**. Poutní mše sv. bude v kostele Zvěstování Páně sloužena v **pondělí 26. března od 17.30 hod.** Tento den je též dnem modliteb za úctu k počatému životu!
- **Upozornění na změnu času.** Ze soboty **24. 3.** na neděli **25.3.** se mění čas na "letní". Nezapomeňte si v noci na neděli posunout hodinky o hodinu napřed!

Kající bohoslužby s možností přijetí sv. smíření

Kromě obvyklých příležitostí ke slavení sv. smíření (1/2 hodiny před mší sv.) budou před velikonočními svátky příležitosti ke slavení sv. smíření:

Beroun: ve středu **28. 3.:** od 16.00 do 17.30 hodin

a od 18.00 do 20.00 hodin,

v neděli **1. 4.:** od 14.00 do 17.00 hodin.

Kněží budou k dispozici v sakristii kaple Povýšení sv. kříže a na faře, v neděli pak v kostele sv. Jakuba.

Loděnice: ve čtvrtek 29. 3. od 17.00 hodin

v neděli 1. 4. po mši sv. od 10.30 hod.

Králův Dvůr: v pátek 30. 3.: od 16.00 do 17.30 hodin

a od 18.00 do 19.00 hodin

Svatý Jan pod Skalou: každou neděli půl hodiny před mší svatou.

Předvelikonoční úklid kostela sv. Jakuba. Žádáme o pomoc při úklidu a přípravě kostela sv. Jakuba na velikonoční svátky. Předvelikonoční úklid kostela se koná v **sobotu 31. března od 14.00 hodin**. Všem, kdo přiloží ruku k dílu, předem děkujeme.

Farní knihovna je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy **11. 3.** a **25. 3.** od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.

Pravidelná modlitební setkání budou ve čtvrtek **1.3.** a **15.3.** v kapli Povýšení sv. kříže, vždy od 19.30 hodin. Tentokrát se budeme modlit zvláště “zadar obrácení”.

Březnová dětská mše svatá ve čtvrtek **15. 3.** od 17.30 hodin v kapli Povýšení sv. kříže bude specifická. Přijde nám pomoci studentka VOŠP Svatojánská kolej - Míša Vecková a hlavní téma bude odpuštění. Na všechny se tentokrát těší P. Michal Němeček

Modlitba křížové cesty. Po celou dobu postní bude pravidelně **ve středu a v pátek** (vyjma Popeleční středy) od **17.00 hodin v kapli Povýšení sv. kříže** modlitba křížové cesty. Mše sv. pak bude volně navazovat (od 17.30 hodin).

V Loděnici bude modlitba křížové cesty **každou postní neděli v 9.00 hod.** před mší svatou.

Sbírky: 18. února proběhla v našich kostelích sbírka **Halěř sv. Petra**, která je ze všech famostí katolického světa zasílána do Vatikánu; odtud pak jsou podporovány projekty misí (budování škol, nemocnic apod.), eventuálně slouží jako příspěvky pro humanitární pomoc při nějakých přírodních katastrofách (např. tsunami..) V našich kostelích jsme vybrali **5900,- Kč**. Všem dárcům Pán Bůh zaplat'. Další je plánována na 4. března jako “Sbírka na charitní činnost v arcidiecézi”.

První svaté přijímání dětí. Po Velikonocích začne příprava dětí na 1. sv. přijímání. Rodiče dětí, které by přicházely v úvahu, necht' se spojí s P. Cyrilem Kubánkem, který přípravná setkání povede.

Letáček “Nedělní liturgie”. Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

Setkávání maminek s dětmi se koná ve čtvrtek od 9.00 hodin na obvyklém místě - tedy v budově kaplanky (ve druhém patře “na půdě”). Kontakt: Gábina Štorkánová, tel: 604 282 879.

- **Duchovní obnova na Tetíně.** V sobotu 3. března se na Tetíně od 13.30 hodin uskuteční postní duchovní obnova, konec je plánovaný na 18.00 hod. Doprava účastníků z Berouna bude zajištěna auty. Odjezd z farního dvora je v 13.00 hodin.
- Vážení farníci, již po mnoho let je Beroun městem hrncířských trhů a naše farnost má možnost se těchto trhů účastnit **Hrncířskou tombolou**. To je ovšem poměrně pracné a náročné. Jako každoročně i letos vás prosím o pomoc. Na začátku března připravíme několik tisíc losů a bude nutné tyto losy nařezat, složit a orazítkovat. Prosím o pomoc - je to jednoduché, ale vyžaduje to čas. Více v průběhu března u pana kaplana Michala Němečka, tel.: 605 299 314.
- Zveme všechny zájemce o historii, cestování, zajímavosti a církevní kulturu na povídání a **promítání o fascinujícím městě Regensburgu**. Toto město má velkou historii, úzký vztah k Čechům, vzešel z něho současný papež... To všechno ve čtvrtek 1. března místo biblické hodiny v 18,30 hod ve Skautovně v Berouně na faře. Těší se na vás MUDr. Mojmír Dolejší.
- **Promítání o Izraeli ve Společenském klubu v Loděnici:** V rámci cestopisných vyprávění proběhne v Loděnici promítání fotografií a vyprávění s názvem **Putování Izraelem s P. Michalem Němečkem**. Všechny farníky nejen z Loděnice srdečně zveme v **sobotu 24. 3. od 19. hodin do sálu zdejšího Společenského klubu** (- budova bývalého kina na hlavní ulici přímo u autobusové stanice ve směru na Prahu, kde lze i parkovat).

Z vikariátu

- **Vikariátní konference.** V úterý 20. března se v **Žebráce** uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v místním kostele v 9.00 hodin.
- **Slavnostní bohoslužba na hradě Karlštejn.** V neděli 25. března od 14.00 hodin bude na hradě Karlštejn v kapli sv. Mikuláše u příležitosti **výročí 650 let** od založení místní kapituly (27. března 1357) sloužena slavnostní mše sv., ke které jste všichni srdečně zváni. Slavnostní liturgii bude svým zpěvem doprovázet berounská "Svatojakubská schola".

Koncerty v kostelích

- **Letošní skautský tábor** se uskuteční v červenci od 15. 7. - 29. 7. 2007 v Kladrubech u Stříbra u říčky Úhlavky, v místě bývalého Kočovského mlýna. Je to za Plzní, směr na Tachov. Z důvodu dlouhodobého shánění tábořiště nebylo možné informace o letním táboře uveřejnit dříve. Za případné problémy, které tímto zdržením mohly vzniknout, se moc omlouváme. Cena tábora a bližší informace o něm budou uvedeny v příštím čísle zpravodaje. Dá-li Pán, podaří se nám vše dotáhnout do konce. S pozdravem

Lenka Čaplová

- **Registrace 2007.** Ještě připomínáme, že je třeba do 28.2. zaplatit **registrační poplatek** za rok 2007. Ti členové střediska, kteří platili plnou částku za tábor v r. 2006 (tj. 2500,-), neplatí v tomto roce registrační poplatek. Bude jim výjimečně hrazen střediskem. Ti, kteří měli slevu, registrační poplatek platí. Tzn. děti 400,- Kč, roveři a rangers, kteří nepracují u dětí, 400,- Kč, vůdcové a oldskauti 210,- Kč. Registrační poplatek je třeba zaplatit do 28. 2. 2007.

- **Skautský ples 31. 3. 2007** v Sokolovně v Berouně, cena lístku je 100,- Kč. Případní zájemci ať se ozvou LenceČaplové.
- **Jednodenní výprava Ocelotů v sobotu 3. 3. 2007.** Na schůzce 28. 2. 2007 budou podány upřesňující informace - kam se půjde, co s sebou atd. Znáteto☺. **E.T.**
- **Schůzky skautského oddílu - Vlčat - Ocelotů**
Vlčata: vždy v pátek od **16.00** do **18.00** (18.15) hodin ve skautské klubovně na faře.
Oceloti: vždy ve středu od 16.00 do 18.00 hodin - rozpis schůzek zatím do konce března 2007: středy **28. 2. 2007, 7. 3. 2007, 21. 3. 2007.**
- **Schůzky dívčího oddílu - Světýlka, světlušky a skautky**
Světýlka - každou středu od 16.00 do 18.00 hodin, vede Marie Stielová a Kristýna Kodrasová.
Skautky a světlušky - pravidelně v pátek od 16.15 do 18.15 hodin. Vůdkyní je Hana Burešová a dále Soňa Doubková a Eliška Kodrasová.

- **KATOLICKÁ MATEŘSKÁ ŠKOLA vyhláší ZÁPIS na školní rok 2007 – 2008.** Zápis se uskuteční v prostorách školy Seydlovo náměstí 24, Beroun 1, ve **čtvrtek 1. března** a v **pátek 2. března 2007** vždy od **14,00** do **17,00** hodin. **S sebou přineste rodný list dítěte.**
Jana Stielová, ředitelka
- Přistavba mateřské školky byla sice úspěšně realizována, přesto je možné ji i dále finančně podpořit. Uvádíme pro informaci číslo účtu na podporu KMS: **19 - 0361038389/0800 u ČS Beroun**

- **Zpívání s kytarou!** Každý pátek mimo svátky a prázdniny se v 16.30 hodin scházíme s dětmi a jejich rodiči ke zpívání na půdě farní klubovny, abychom si společně zazpívali písničky od Ztracené kapely, ale třeba i od Svěráka a Uhlíře a dalších. Nacvičujeme též pár písniček jako doprovod dětské bohoslužby. Přijďte, pokud nás chcete podpořit, i kdokoli bez dětí ☺, zato s rytmickými nástroji či odhodlaným hlasem.
Kontakt: I. Vašků ☎602 945 017

- Pravidelná setkání se konají každý **čtvrtek od 19.00 hod.** v Berouně na faře v přízemí. Schází se zde všichni mladí nejen věkem, kteří chtějí strávit večer u čaje či kávy, ale i s modlitbou a prožitkem blízkosti. Tu a tam společná cesta do přírody, za zábavou apod. Těšíme se na vás.
- Srdečně zveme všechny mladé a jejich duchovní pastýře na **Arcidiecézní setkání mládeže**, které se koná v **sobotu 31. března 2007 od 9.00 hod.** v Salesiánském středisku mládeže, Kobyliské nám. 1, Praha 8 – Kobylisy.
- **Postní duchovní obnova pro mladé muže** v Arcibiskupském semináři v Praze. Ve dnech **16. - 18. 3. 2007** proběhne v Arcibiskupském semináři v Praze duchovní obnova. Je určena mladým mužům od 15 let. Duchovní obnovu s mottem Zajed' na hlubinu... v duchovním životě pořádá v postním čase Arcibiskupský seminář v Praze.

Začátek setkání, které je určeno mladým mužům od 15 let, je v pátek 16.3. od 18.00 hodin. Duchovní obnovy se budou účastnit také bohoslovci a představení semináře. Přihlášky je třeba zaslat do 7.3.2007 na adresu: Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, e-mail: seminariste@arcs.cuni.cz. Více na adrese: www.arcs.cuni.cz

 Celostátní setkání mládeže pořádá Asociace křesťanských sdružení mládeže a Sekce pro mládež ČBK ve dnech **13.-19.8.2007** v Táboře-Klokotech. Jeho smyslem je pomoci mladým lidem upevnit jejich vztah s Bohem. Očekává se účast asi 5 tisíc mladých lidí ve věku 14-30 let. *další na str. 21*

Diář Manželského společenství

 Další setkání manželských párů (i když často jednotlivě☺) se uskuteční pro velký úspěch opět na Zdejcíně u Hazuků v úterý 13. března! Těšíme se na Vás.

FARNÍ CHARITA BEROUN

 Farní charita Beroun Vás zve na **MODLITEBNÍ SETKÁNÍ**, které se koná **ve čtvrtek 15.3. 2007 od 19 hodin** v kapli Povýšení sv. kříže na berounské faře.

 Hledáme dobrovolníka - lektora Aj pro projekt vzdělávání Romů. Jedná se o výuku dospělých, v rozsahu 1-2 kurzy týdně. Kurzy budou probíhat v Komunitním centru v Berouně. **V případě zájmu nás kontaktujte** na tel: **739 107 436** nebo e-mailu: **Mikovastana@seznam.cz** Kontaktní osoba: Stanislava Míková

 Hledáme pro účely zřízení denního stacionáře pro seniory prostory k pronájmu (min. 3 místnosti + sociální zařízení). Ideálně rodinný domek. Bezbariérovost nebo alespoň možnost přestavby podmínkou. Nabídky na telefonním čísle 311 622 422 nebo na e-mailu **fchberoun@seznam.cz** Kontaktní osoba: Mgr. Hana Urbanová

Zprávy odjinud

 U příležitosti **výročí 1010 let mučednické smrti sv. Vojtěcha** se bude v sobotu dne **28. dubna 2007 ve 14.00 hodin** konat pontifikální bohoslužba s doprovodným programem v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze. Této slavnostní bohoslužbě bude předsedat kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský.

 Teologie těla Jana Pavla II. - přednáška v Pastoračním středisku v Praze. Nakladatelství Paulínky a Pastorační středisko zvou na přednášku "Teologie těla Jana Pavla II." **1. března 2007 od 19 hodin** v Pastoračním středisku v Praze. Úvod: P. Vladimír Málek, přednáší: Mgr. Karel Skočovský. Mgr. Karel Skočovský je doktorand psychologie. Ujal se závěrečné redakce „Teologie těla“ (vyšla 2005) a přeložil knihu Christophera Westa „Teologie těla pro začátečníky“ (vyšla 2006).

 Charita pořádá veřejnou sbírku na pomoc Srí Lance. Válečný konflikt, který sužuje Srí Lanku posledních pětadvacet let, se v posledních měsících vyhrocuje. Charita Česká republika se rozhodla uvolnit další prostředky na pomoc

redakční archiv

uprchlíkům a pořádá veřejnou sbírku. Číslo sbírkového účtu: 22770022/0800 u České spořitelny, variabilní symbol: 171 (Srí Lanka).

 HUMANITÁRNÍ SBÍRKY NA BEROUNSKU A HOŘOVICKU: Občanské sdružení Diakonie Broumov pořádá humanitární sbírku - oblečení všeho druhu, veškerý textil, boty, lůžkoviny, ručníky, utěrky, záclony, péřové a vatové přikrývky, spacáky, polštáře a deky, použité nádoby, zbytky látek, vlnu a hračky, vše čisté, zabalené v krabici či igelitovém pytli. Rovnou do automobilu vybíráme na trase:

Úterý 3. 4. 2007 - Beroun: 14⁰⁰ – 14³⁰ hod. Beroun - ul. Karla Čapka u koupaliště, 14⁴⁵ – 15¹⁵ hod. v Králově Dvoře u Tří zvonků, 15³⁰ – 16⁰⁰ hod. Beroun - parkoviště u Delvity, 17⁰⁰ – 17³⁰ hod. Beroun Závodí - vlakové nádraží

Středa 4. 4. 2007 - Hořovice: 14³⁰ – 15⁰⁰ hod. v Žebráku na parkovišti za kostelem, 17⁰⁰ – 17³⁰ hod. v Hořovicích, pod „Lidákem“ (parkoviště kamionů).

Pavel Jambor

Bude farní dovolená 2007???

Milí farníci, uvažujete letos o farní dovolené? Pokud ano, ráda bych organizaci dovolené přenechala tentokrát někomu jinému. Myslím, že by prospěl „nový vítr“ celé akci – organizace, týdenní program, nápady na hry pro děti ...

Předávám také nabídku od pana vikáře – jedná se o Dům setkání v Albeřicích v Krkonoších (www.alberice.setkani.org). V nabídce je také Modrokamenná bouda v Janských Lázních (www.ceskehory.cz).

Monika Horná a spol.

Události ze Svatojánského kostela

Od 1. dubna do konce října je kostel spolu se svatoivanskou jeskyní zpřístupněn pro turisty. Protože zájem turistů je veliký, je potřeba ve Sv. Janě situovat záchranné práce na interiéru kostela do zimního období. Také letos jsme zde zaznamenali mnoho událostí spojených se záchranou památek. V závěru roku byl uskutečněn dlouhou dobu připravovaný tisk letáků na účelové sbírky. Ve spolupráci s obcí a farností byly sestaveny a vytištěny tři letáčky na podporu opravy varhan, „Mariánského“ sousoší a schodiště u kaple sv. Maxmiliána. Tomuto počínu předcházela pečlivá a několikaletá příprava. Kromě podrobného historického bádání proběhla také jednání s odborníky, byly vypracovány finanční a restaurátorské posudky. Letáčky byly vydány péčí Svatojánské společnosti a k dispozici budou také v berounském kostele. Sbírkové byly zahájeny na konci roku 2006 a Svatojánská společnost na každé ze tří kont vložila finanční základ 30 000 Kč.

Počátkem února byly do svatojánského kostela zakoupeny nové židle. Kostel samotný v minulosti přišel o barokní dubové lavice, kterými byl od konce 17. století vybaven. Část jich byla zakoupena do kostelů v Domažlicích a Klatovech již v 18. století, velká část lavic je

Práce na statickém zajištění kůru foto J.Š.

dnes zabudována v kostele sv. Jiljí v Hořovicích a jejich navrácení do Sv. Jana není realizovatelné. Svatojánská společnost tak zareagovala na potřeby farnosti i na problémové situace při koncertech. Pro pořadatele koncertů bylo stěhování stovky židlí velkou zátěží, zejména pokud nebylo při ruce dostatek mladých pomocníků. Do kostela proto bylo zakoupeno 40 ks polstrovaných kovových židlí (k použití při mších) a 100 ks kovových židlí s dřevěným osazením. Všechny židle jsou lehké a vhodně skladovatelné. Svatojánská společnost tak investovala do vybavení kostela 36 000.- Kč.

Koncem ledna byly dále dokončeny tři měsíce trvající práce na statickém zajištění kůru. Ten byl zcela odtržen od zadní stěny kostela. Odtržený kůr byl spojen železobetonovou konstrukcí a chemicky ošetřeno bylo i trémové kůru. V jarních měsících se kostel rovněž dočká nových dveří. Ty byly zničeny při vloupání na podzim 2005. Nyní byly do kostela instalovány provizorní oplechované dveře. Začátkem dubna by je měly nahradit již dveře nové, bezpečnostní a umělecky vyvedené.

Rekonstrukce před dokončením *foto J.Ševčík*

V rámci obnovy památek v roce 2006

Svatojánská společnost vyrobila a instalovala nové zábradlí ke kapli sv. Kříže (bude dokončeno v jarních měsících) a její členové dále odpracovali stovky brigádnických hodin na úklidových a administrativních pracích v obci a v kostele (stěhování a úklid v rámci stavebních prací na kůru). Poslední brigáda na úklid kostela po odchodu dělníků se konala 10. února.

Jiří Ševčík

Česká pouť do Cách

Na přelomu května a června pořádá farnost Velké Meziříčí ve spolupráci s *Kulturním spolkem Cáchy-Praha* "Pouť k relikviím" v německém městě Cáchy (Aachen).

"Pojďte a uvidíte" (Jan 1,39) zní motto pouti, kterou farnost Velké Meziříčí pořádá ve dnech 30.5.-4.6.2007 do německých měst Cáchy a Kornelimünster. Zde probíhá ve dnech 1.-10.6.2007 tzv. *Pouť k relikviím*, tedy k 7 látkovým předmětům, které jsou uctívány jako předměty patřící Ježíši, Panně Marii a Janu Křtiteli.

Tato pouť se koná vždy každý sedmý rok prokazatelně již od r. 1349 a poprvé po 231 letech se jí znovu zúčastní i čeští poutníci. V cášském dómu Panny Marie, zapsaném do seznamu světového dědictví UNESCO, budou moci také uctít látkové relikvie.

"Zda tyto relikvie jsou skutečně 'pravé', je pro dnešní poutníky druhořadá otázka. Jsou to znamení, která odkazují na Ježíše, Marii a Jana Křtitele. Lidé v nich mohou poznat, že nám před oči kladou život a smrt Ježíše a poukazují na jeho zmrtnýchvstání, stejně jako odkrývají věřícím význam Marie a Jana... V setkání s relikviemi se chtějí lidé dotknout tajemství Boha, který se k nám přiblížil v Ježíši Kristu," říkají o smyslu pouti k relikviím pořadatelé.

Poutníci odjedou z ČR ve středu 30. 5. večer a po zastávce v Kolíně nad Rýnem přijedou do Cách ve čtvrtek v 16.00 hodin. Pátek bude patřit především prohlídce sakrálních i světských pamětihodností Cách a okolí, večer se zúčastní zahájení pouti a vyjmutí relikvií ze

schránek. Hlavním dnem českých poutníků bude sobota, především poutní mše svatá v 11.00 hodin na náměstí u dómu spojená s vystavením relikvií. Odpolední program pak zaplní pěší pouť do asi 10 km vzdáleného Kornelimünsteru. Po nedělní mši sv. v 11.00 hodin se předpokládá odjezd z Cách a návrat do ČR v nočních hodinách.

Poutníci se mohou přihlašovat u p. Gottfrieda, L.Gottfried@seznam.cz, tel. +420 605 718 128, nebo u pí. Raifové, helena.raifova@mestokladno.cz, +420 602 200 821. Přihlášky je třeba podat nejpozději do 28.2.2007. Poutě se mohou zúčastnit i další poutníci, kteří se pak mohou připojit k programu v Cáchách. *-red-*

Vyšla papežská ročenka pro rok 2007

Kardinál státní sekretář Tarcisio Bertone představil 12.2.2007 dopoledne papeži Benediktu XVI. letošní vydání "Annuario Pontificio". Setkání se zúčastnili i úředníci, kteří papežskou ročenku 2007 připravili k vydání.

Podle prohlášení, které bylo u příležitosti prezentace ročenky o 2.400 stranách vydáno, bylo v loňském roce zřízeno 12 nových biskupství, 9 arcibiskupství a 1 apoštolská administratura. Papež jmenoval do úřadu 180 nových biskupů.

Počet katolíků ze zvýšil z 1,098 miliard na 1,115 miliard, což představuje 1,5% nárůst. O stejné procento však stoupl i počet lidí na zemi, katoličtí věřící proto stále tvoří 17,2 % světové populace. Jejich počet stoupal především v Africe (3,1 % oproti nárůstu počtu obyvatel o 2,1 %), v Asii a Americe došlo s ohledem na populační nárůst jen k malému posunu (2,71 % oproti 1,18 %, resp. 1,2 % oproti 0,9 %). Počet katolíků v Evropě se změnil jen mírně při téměř stagnujícím populačním růstu.

Celosvětově se zvýšil i počet kněží – z 405.891 na 406.411, což představuje růst o 0,13 %. Vyskytují se však velké regionální rozdíly – zatímco v Africe a Asii jejich počet stoupl o 3,8, resp. 3,55 %, v Evropě a Americe došlo k poklesu o 0,5 %, v Oceánii dokonce o 1,8 %. Podíl kněží z Afriky a Asie se tak v celkovém počtu všech kněží zvýšil z 19,58 % na 20,28 % (v roce 1985 šlo o 11 %). Američtí kněží představují stále podíl 29,8 %, kněží z Oceánie zastupují 1 % světového kněžstva.

Počet kandidátů kněžství zaznamenal též nárůst, a sice ze 113.044 na 114.439 (1,23 %). Jejich počet opět stoupal především v Africe a Asii, klesal v Evropě a stagnoval v Oceánii. Ze 100 kandidátů kněžství jich 32 pochází z Ameriky, 26 z Asie, 21 z Afriky, 20 z Evropy a 1 z Oceánie.

Jiří Gračka, převzato z internetu

Osobnosti našich farností

Kostelnice

Kostelnice či kostelník jsou pro kněze, chrám Páně i farnost v drtivé většině velkým darem. Tito lidé se skrze otevřená srdce Marií stali Martami, vždy dělnými a ochotnými. Znam pár lidí věnujících se tomuto poslání a skláním se před nimi. Měla jsem tu čest před lety zařadit se do jejich řad. Už jako dítě jsem se pohybovala v našem kostelíčku i místní faře jako doma. Funkci kostelníka tehdy zastával starší hodný pán. Vzpomínám si, jak jednou při oslavě Božího Těla kráčel průvod středem kostela ku hlavnímu oltáři. Před obětním stolem se rozdvojil, pan farář se odebral k jednomu postrannímu oltáři, houf ministrantů v čele s kostelníkem ke druhému. Kněz se jen usmál a přešel si. Jako další převzala kostelnickou činnost místní farní hospodyně, které jsem mnoho let pomáhala a nakonec ji zastoupila. Nyní

se o kostel v Rudné - Hořelici stará mladá rodina, která bydlí na faře. Bez jakéhosi vztahu se nedá dělat pořádně žádná práce. A kde je láska k Bohu, tam je vztah ke kostelnické profesi na dobrém základě. Ale práce to není jen tak ledajaká. Musíte si umět poradit skoro se vším. Od ovládnání elektronických vstupů do objektů přes specifika liturgických období, zajišťování příprav obřadů i ostatních akcí, květinovou výzdobu až po běžné i slavnostní úklidy uvnitř kostela i jeho okolí, odmetání listí či sněhu, drobné opravy atd. Kostelnice musí mít organizační schopnosti, diplomatického ducha, výdrž, trpělivost i pokoru. Musí se stát pravou rukou kněze, který by se potřeboval často rozdvojit, aby všechno stihl. A to vše ve volném čase, což platí ve zvýšené míře o svátcích. Tato služba Pánu Bohu je také spojena s velikou láskou a radostí, které překrývají mnohonásobně všechny starosti. Často jsem si říkala, jaké atributy by asi měl "svatý kostelník". Snad v jedné ruce smeták a ve druhé klíče skoro jako svatý Petr. Ale v očích by měl určitě, docela určitě, pokoj a štěstí. -atm-

Svědectví: **POUŤ DO IZRAELE**

Izrael, rodná země Ježíšova. Tam jsem si uvědomila, že je zcela lidské mít rád svou rodnou zemi. (To mi určitě potvrdí každý, kdo nějakou dobu žil v cizině.) A že Ježíš tuto zemi měl rád a stále ji má rád. Je to tam nějak zřejmé a je to tam milé Jeho lidskou přítomností.

Jela jsem tam plná očekávání nějakého vzácného prožitku a skutečně bylo krásně, ale zrovna ta památná místa mě nijak zvlášť neoslovovala. Až Bazilika Božího narození v Betlémě a v ní jeskyně s místem Ježíšova narození. Všechny křesťanské církve se vzácně shodují na tomto místě coby místě narození Ježíše Krista. Toto místo je plné tajemství. Zde se vtělil Bůh a narodil Ježíš, tady se Tvůrce stává svým stvořením, Bůh se sklání velmi hluboko, aby byl velmi blízko. Stal se člověkem. Bůh obléká lidství a člověk božství. Blíž už to nešlo. Moc se mě tohle místo dotklo. Díky, Bože, díky, mé srdce přetéká, díky, jsi fakt neuvěřitelně úžasný Bůh!

A ještě jeden prožitek. Jedeme kolem Genezaretského jezera a stavíme na několika místech Ježíšova působení. Jedno z nich je Tabgha, místo rozmnožení chlebů a ryb. Skála, obestavěná kaplí. Kolem takové ambity, na stěnách fotky dvou papežů, kteří toto místo navštívili: Pavel VI. a Jan Pavel II., můj velký přímluvce. Zrovna znovu propukl dlouho se táhnoucí, pro mě neprůhledný, nejasný konflikt, který mě stál už tolik a tak těžce ho snáším. "Prosím o pokoj, Jene Pavle, vypros pokoj", dotýkám se jeho fotky. Zvedám hlavu a hledím do otevřených dveří benediktinské kanceláře. Tam na stěně čtu: **There is no way to peace, the peace is the way.** (K pokoji není cesta, pokoj je tou cestou.) Tomu říkám okamžitá odpověď.

Nádherné místo pokoje a tichého rozjímání je Pole pastýřů s výhledem na Betlém, je to místo, kde andělé oznamují pastýřům narození Ježíše, místo s úžasnou atmosférou.

Tabgha, místo rozmnožení chlebů a ryb *foto av*

Zed' nářků v Jeruzalémě a moje modlitba těsně u této zdi mezi židovskými ženami patří mezi mé nejsilnější zážitky. Některé, mladé i starší, se o tuto zed' opírají celým tělem a pláčí. Potřebují pomoc, potřebují Boha. Úplně jsem prožila tu sílu jejich touhy po Bohu, po chrámu, po Mesiáši. Oni totiž nemají ani chrám, na místě jejich jediného chrámu stojí dnes dvě mešity. Oni nemají Mesiáše. Oni jsou obklopeni nepřáteli a projevy Boží přízně nejsou zřejmé. Modlila jsem se za tento (i můj) národ celým srdcem a taky jsem napsala svou prosbu na papírek a složený ho zanechala mezi kameny.

Díky, Ježíši, za Tvoji zemi!

Pavla Fabianová

Serial: Sekta, nebo církev?! VI.

V posledním čísle Zpravodaje jsme ukázali obecné prvky náboženských společností, které jsou nebezpečné. Nahlédli jsme, jak je obtížné hodnotit jednotlivé skupiny. Zkusme si nyní představit náboženskou scénu u nás.

Obecně lze v naší zemi rozlišit skupiny, které se hlásí ke křesťanství, společenství, která se hlásí k východním náboženstvím (např. Jóga v denním životě), a nebo hnutí a společenství, která vznikla samostatně v posledních 200 letech (Scientologie, Antroposofie).

Zkusme se nejprve podívat na křesťanské církve v naší zemi a začněme rodinou církví vznikajících z největší církve u nás (či s ní svázaných) - **Římskokatolické** (aktivních členů cca 400 tis.). Přímo sesterskou je **Řeckokatolická církev. Jde o společenství katolíků**, kteří také uznávají všechna katolická dogmata, uznávají papeže, ale slaví liturgii s jiným obřadem po vzoru východní tradice. V naší zemi se k ní hlásí několik tisíc lidí. Má zde svého biskupa - Ladislava Hučka.

Uvnitř katolické církve vznikla v historii celá řada hnutí a řádů, které charakterizovalo určité charisma (duchovní dar k určité službě). Vedle těchto oficiálních řádů vznikla řada neoficiálních hnutí laiků. U některých pak můžeme sledovat prvky, které jsme dříve popsali.

Velmi silný proud představují mariánská společenství. Řada z nich u nás působí ať jde o církevně uznávané komunity (Schönstattské hnutí, Fokoláre) nebo laická hnutí (Mariina legie...). Mnohá z nich staví na různých zjeveních Panny Marie (první - Paříž 1830). Církev v některých případech oficiálně konstatovala, že nenalezla nic, co by v tomto zjevení odporovalo katolické víře (Lurdy, Fatima). V jiných případech zdrženlivě mlčí (Medžugorje, zjevení Donu Gobimu...). V některých mariánských společenstvích stavících více na daném mariánském zjevení než na Písmu lze objevit černobílé vidění světa a brzké očekávání konce světa.

Existují další zjevení, která je možno v okruhu katolíků potkat. Např.: Vassula Ryden (mexická pravoslavná vizionářka) - její zjevení jsou katolickou církví velmi kriticky sledována a považována za pouze soukromé meditace.

Jiným a podstatně mladším hnutím může být **Charismatická obnova**. Tento proud nemá žádnou pevnou strukturu. Vychází z příslibu Pána Ježíše, který slibuje dary Ducha Svatého všem, kdo uvěří. Z tohoto hnutí vzešla celá široká škála hnutí (Chemin Neuf, komunita blahoslavenství, Emmanuel...). V určité fázi (80. léta) byla některá společenství u nás uzavřená do sebe a s ostatní církví příliš nekomunikovala. Dnes je nejširší proud Obnovy plně začleněn do církve.

Jinak je to ovšem s menšími společenstvími, která z Obnovy vznikla a jsou stále určitým způsobem uzavřena do sebe. (Koinonie Jana Křtitele - Plzeň, společenství lidí kolem kněze V. Mikulici...)

V posledních letech se vedle hnutí toužících po oživení církve novými prvky objevují hnutí spíše konzervativního typu. Mezi tato společenství lze zařadit např. Una voce - hnutí usilující o slavení římskokatolické mše v latině podle Tridentského misálu.

Problematický vztah ke katolické církvi si nese **Kněžské bratrstvo svatého Pia X.** (odloučení od katolické církve po vleklých sporech biskupa M. Lefebvra s Římem r.1988). Toto mladé společenství si činí nárok na pravověrnost tím, že neuznává reformy II. vatikánského koncilu. Staví přísně na tridentské liturgii. Jako většina těchto společenství, se nejčastěji představuje vymezení proti Římskokatolické církvi. V současnosti vede Vatikán jednání o možnosti návratu tohoto společenství do Římskokatolické církve.

Podobně problematickým společenstvím jsou tzv. **sedisvakantisté** - víc různých skupin, které neuznávají současného papeže a považují papežský stolec za prázdný. K těmto skupinám patří např. Palmariánská církev založená španělským biskupem Gomezem. Učí, že katolická církev je řízena zednáři a komunisty, a tak všichni mají odejít k palmarianistům. Její působení je známé i na Berounsku.

Vedle těchto problematických skupin působí v naší zemi již etablované církve: **Starokatolická církev** (odloučená od katolické církve po I. vatikánském sněmu 1870). Původně se vzepřela dogmatům o neomylnosti papeže a neuznala I. vatikánský koncil. Dnes u nás zastupuje také anglikány a je církvi spíše reformního charakteru. Zachovává slavení liturgie.

Zajímavým uskupením je ryze české společenství: **Československá církev husitská** (odloučená od katolické církve v roce 1920). Během 20. století si toto společenství prošlo složitým vývojem od čistě nacionálních pohnutek přes sympatie k pravoslaví až k orientaci na reformované církve. Také v dnešní době tato církev hledá svoji další orientaci.

Z předchozího výčtu je vidět, jak bohaté je náboženské spektrum, které v naší zemi lze potkat.

-mn-

(více Vojtíšek, Z. *Encyklopedie náboženských směrů v České republice*. Praha: Portál, 2004. Bley, S. *Malý slovník sekt. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakl., 1998. nebo http://www.sekty.cz/texty/netradicni_nabozenstvi/*)

Ze života svatých

Sv. Perpetua a Felicita

(7. březen)

redakční archiv

Zápis o utrpení kartaginských mučednic, nazvaný Passio Perpetuae, který měl nesmírný vliv na duchovní život v Africe, dílo podle soudu odborníků věrohodné, nás uvádí do dramatu pěti osob. Ty byly zatčeny roku 203 v Thuburdo Minus poblíž Kartága. Důvodem zatčení bylo, že překročily zákaz náboženské propagandy, vydaný Septimem Severem. Zákaz pod těžkým trestem zapovídal stát se křesťanem nebo židem.

Perpetua, mladá provdaná patricijka, kojila tehdy své první dítě, otrokyně Felicita byla v osmém měsíci těhotenství. Katecheta Saturnus, který je připravoval na křest, se dobrovolně přihlásil, že zůstane i ve smrti se svými svěenkami. Pokřtěny byly ve vězení. Perpetua, vzdělaná žena, si psala i ve vězení poznámky o společných prožitcích. Ty byly předány po jejich umučení. Otec Perpetuy, který za ní docházel do vězení, se ji snažil přesvědčit, aby se

alespoň kvůli dítěti zřekla víry v Krista. Pokaždé omítla. Dítě ve vězení zprvu Perpetue vzali, ale později dosáhla toho, že s ním mohla i v hrozných podmínkách být.

Jednoho dne byli zatčení vlečení k dalšímu výslechu na fóru města. Výslech vedl místodržitel Halarianus. Ten prohlásil: “Měl jsem ohledy na šediny tvého otce! Ušetři děcko! Přines oběť za blaho císaře!” “Ne, odpověděla”. Místodržitel ji položil ještě obvyklou otázku: “Jsi křesťanka?” “Ano jsem křesťanka.” Halarianus ihned vynesl rozsudek: “Šelmám”. Otokyně Felicita porodila ve vězení děvčátko. To si vzala později její sestra a vychovala je. Všichni byli předhozeni šelmám. Kult Perpetuy a Felicity se rychle šířil v Africe i ostatním křesťanském světě. Svatý Augustin jim věnoval tři kázání. Nad jejich hroby byla postavena bazilika. -vac-

Našem Nejstarším Písemnictví *Crescente fide christiana*

Někde (třeba v tichu klášterní cely) usedá vzdělaný muž (kněz či řeholník) k prázdnému pergamenu a začíná psát slova Crescente fide christiana ... Když vzrůstala víra křesťanská ... Je to v Praze? Je to vůbec v Čechách? Nebo snad v řezenském benediktinském klášteře sv. Emmerama? Nevíme... A kdy ta slova začíná psát? Už v 60. - 70. letech 10. století, jak se později bude domnívat historik Josef Pekař? Nebo snad až kolem r. 980, když už několik let existuje pražské biskupství? Nebo snad ho k tomu vybidne sám biskup Vojtěch z rodu Slavníkova? Je ten autor Čech, nebo Bavor? Nevíme. Je opět neznámý. Hlavní ovšem je, že těmi slovy začal své vyprávění o sv. Václavu. Že tu legendu napsal. A že ji napsal latinsky.

Zvláštní situace: mluvíme o naší národní literatuře, ale dosud byla psána nikoli národním, ale “cizím” slovanským jazykem; v 10. století se dostává ke slovu další cizí jazyk, latina. Některá díla vznikají mimo naše území, a dokonce ním je píšící cizinci! Moc to nevádí, ve středověku si s pojmem národ tolik nelámali hlavu a jazyk nebyl jeho hlavním znakem. Kromě toho se i v jiných evropských zemích dlouho užívala latina... V 10. století prostě máme písemnictví staroslověnské a latinské a česky se ještě dlouho psát nebude. Někdy se to období vykládalo jako zápas obou literatur (a také východní a západní křesťanské tradice), ale dnes se spíš zdá, že obě písemnictví existovala vedle sebe. Dokonce se stávalo, že latinská legenda navazuje na staroslověnskou a naopak

Naše nejstarší latinské legendy vyprávějí o českých světcích. Nazýváme je podle prvních slov (incipitů) *Fuit in provincia Boemorum* (Byl v zemi Čechů) a *Crescente fide christiana* (Když se šířila křesťanská víra). Legenda *Fuit in provincia Boemorum* je vlastně původní staroslověnská legenda o sv. Ludmile přeložená do latiny, jak už jsme uvedli dříve. Někteří badatelé si myslí, že vznikla ještě v 10. stol., nejstarší dochovaný text máme asi z 12. stol. Má se za to, že vznikla v době sv. Vojtěcha, ale někteří autoři (třeba Dobrovský) ji pokládali za mladší.

Autor legendy *Crescente fide christiana* je vzdělaný. Určitě zná První staroslověnskou legendu o sv. Václavu. Usedá někde v tichu klášterní cely k čistému pergamenu, soustředí se a přemýšlí. Chce podat věrný obraz dobrého knížete a světce Václava. Ze staroslověnské legendy ví, že Václav “všem nuzným prokazoval dobrodiní, nahé odíval, lačné krmil, pocestné přijímal podle slov evangelia, vdovám nedával ukřivdit, přísluhoval služebníkům Božím, kostely zlatem zdobil”. Po chvíli přemýšlení už ví, co psát. Na prázdný list napíše *Crescente fide christiana*... Svatý Václav byl dobrý kníže a dobrý křesťan! Bořil vězení, porážel šibenice, měl soucit k sirotkům a vdovám, byl otcem naříkajících, utěшитelem raněných. Své vojsko

vybavil dobrými zbraněmi, ale i nejlepším oděvem. Putoval do kostelů od města k městu po strmých stezkách pěšky a bos. Na tělo oblékal žíněnou košili. Tajně chodil v noci na pole, žal obilí, vymlátil, semlel zrní na ručním mlýnku a pekl hostie. Také tajně chodil na vinici, trhal hrozny, lisoval víno pro liturgii...

Původní text legendy je ztracen, ale jeden z opisů se brzy dostal do Bavor. Pokud ovšem legenda nevznikla přímo tam... Zdá se ale, že mohla být opravdu napsána v Praze. Za vlády Boleslava II. bylo v Čechách založeno přes dvacet nových kostelů, první tři kláštery na českém území a hlavně se Čechy staly samostatnou diecézí. Roku 973 Boleslav dosáhl založení pražského biskupství, Češi tím přestali podléhat německým kruhům v Řezně a byli podřízeni arcibiskupství v Mohuči. V Praze vznikla i významná katedrální škola, ve své době opravdu věhlasná. To vše byly pro další rozvoj našeho písemnictví samé dobré zprávy!

Lidmila Fričová

Chrámový sbor
sv. Jakuba

Přežívající chorál a jeho renesance

Asi od doby baroka, tedy od vzniku opery na počátku 17. století, byl chorál skutečně na okraji zájmu. Velmi zásadní roli zde sehrála přísná církevní pravidla, která byla pro vlastní existenci gregoriánského chorálu skutečnou záchranou, přestože mnozí hudebníci i laici napadali regule pro církevní hudbu jako zpátečnické a zcela mimo dobu. Naštěstí církev dobře zná tento jev a stále neochvějně vyžadovala naplňování a respektování daných norem při hudebním provozu při liturgii. Chorál žil dále, i když se pojímal jako nevyhnutelná nutnost, kterou je nutné splnit, aby bylo možné provozovat hudbu v té době aktuální. Opera je krásný hudební druh, ale v době 17. a 18. století byla takovým hitem, že zásadním způsobem ovlivnila i podobu celkového hudebního dění a vkusu. Je tedy nasnadě, že chorál do tohoto estetického rámce nezapadal, a dnes jsme schopni naprosto přesně definovat stylové rozdíly, které oba zmíněné hudební styly staví do diametrálně odlišných pozic.

Skladatelé 18. století se soustředili na kompozici velkých cyklických mší pro sbor, sóla, orchestr a varhany. Ordinarium missae (kyrie, gloria, credo...) vyplnili svými díly a proprium missae ponechali chorálu, který se snažili všelijak „vylepšit“. Tak například se začal chorál doprovázet na varhany, což s sebou přineslo i zpomalení tempa a spíše písňový charakter. Zvláště v českém prostředí lze tuto interpretační změnu dokumentovat na případu adventních rorátů. Ty byly často zbaveny chorálních antifon, anebo byly antifony upraveny do podoby písně, jíž zpíval všechen přítomný lid. Snad jen klášterní komunity uchovaly poklad gregoriánského zpěvu v podobě nezměněné, zvláště při zpěvu interních modliteb komunity během dne (tzv. hodinek). Pro ucho dnešního člověka by taková slavná liturgie například v den slavnosti Nanebevzetí Panny Marie v Marzell za života W. A. Mozarta byla poněkud neuchopitelná, protože by na začátku zazněl chorální introit a pak by plynule navázala hudba Kyrie z Korunovační mše již zmíněného mistra. Následovalo by Gloria, pak zase chorální Graduale, po homilii mozartovsky hravé Credo, na to velebné offertorium z chorálu atd. Nechci nikterak hanět naše předky, že by snad liturgickou hudbu vytvářeli špatně. Ale je nutné říci, že v době 18. století se nechali až příliš ovlivnit dobovými estetickými normami a ztratili tak smysl pro vnímání hloubky a kontemplativního potenciálu, který v sobě chorál nese. Bylo častým jevem, že zdatný varhaník bedlivě sledoval, která opera je právě v oblibě, některou árii z ní opatřil vhodným textem (patříčně svatým, aby pan farář moc nevyváděl) a v neděli došlo na produkci s jistotou, že jedno oko nezůstane suché.

Sv. Cecílie *archív*

Chorál se stal vynikajícím prvkem k oživení opery v podobě tzv. couleur locale, tedy místního koloritu. Pokud skladatel potřeboval naznačit, že děj se odehrává v kostele nebo v jiném církevním prostředí, použil v příslušném místě své opery chorální stylizaci a divák pochopil.

Netrvalo však dlouho a z klášterního prostředí začalo volání po obnově gregoriánského zpěvu a po návratu k jeho spiritualitě. To už jsme ale v druhé polovině 19. století, kdy se také výrazně proměnilo společenské klima a vnímání světa umění. Moudří hudebníci poukazovali na velké zesvětštění církevní hudby, v němž spatřovali zpronevěření se pravidlům kodifikovaným v církevních dokumentech. A tak se znovu četly papežské buly týkající se liturgické hudby z doby středověku a 16. století. Asi okolo roku 1850 vzniklo v Německu velmi silné hnutí, které si položilo za cíl reformu církevní hudby v maximální šíři. Vyšlo z katolického prostředí, ale připojily se k němu i kruhy evangelické. Ve stejné době byly také objeveny dva významné dokumenty: několik kodexů se zápisem hudby v klášteře St. Gallen a v klášteře v Montpelier (rukopisy ze St. Gallen obsahují vůbec nejstarší zápisy chorálu asi z roku 850). Vědeckým výzkumem a přípravou nové edice gregoriánských zpěvů byli pověřeni mniši v klášteře Solesmes ve Francii a je obdivuhodné, že se tato mravenčí práce a nová vydání na tomto místě realizují dodnes.

Hnutí za obnovu církevní hudby si dalo do názvu osobu sv. Cecílie, patronky chrámové hudby, hovoříme tedy o ceciliánské reformě chrámové hudby. Znovu bylo vyhlášeno, že vlastním zpěvem katolické církve je gregoriánský chorál a polyfonie velkých mistrů 16. století, zejména skladatele Giovanniho Pierluigihho da Palestrina. Národní duchovní písně byly doporučeny, ostatní symfonické mše, kantáty a oratoria odmítnuty. Cecilianismus měl záhy mnoho stoupenců a po celé Evropě se zakládaly tzv. ceciliánské spolky, které v daném regionu pečovaly o obrodu liturgické hudby. Orchester byl při liturgii zcela zakázán a použití sólových nástrojů též. Liturgická hudba byla nesena jen zpěvem chorálu, sborovým zpěvem, lidovým zpěvem a varhanami. Dnes víme, že tento přístup je až příliš radikální, ale ve své době měl své opodstatnění a svůj úkol splnil.

Pokračování příště

Lukáš Petřvalský, varhaník

K KLUB BEROUN **Maškarní Eldorado**

Proběhlo k naší plné spokojenosti, a doufáme, že především ke spokojenosti dětí. Těch se sešlo na čtyřicet a spolu se svými rodiči požehnaně naplnily sál... I letos přišel mezi nás do restaurace Eldorado na Jarově *moderátor Klaun*, i letos zabavil děti legračními soutěžemi a hrami. I letos mohlo každé z dětí vyhrát v tombole drobné dárky, zajímavé ceny byly připraveny i pro nejlépe hodnocené masky. Tentokrát klaun zvolil podle dětí

Indián, Muchomůrka, víla Amálka a další.... foto av

nejspravedlivější formu hlasování - každá maska obdržela lísteček, na který uvedla svého favorita, ne však sebe. Na správnost hlasování dohlížely dvě ochotné zapisovatelky dobrovolnice. Vyhrály tak na celé čáře *Berušky* (byly čtyři - věk 18, 20, 6 a v náruči té nejstarší půlroční berušátko☺), po nich *princezny a víly* v čele s *Bílou paní* a v těsném závěsu s *Cvrčkem* a *Florbalistou*. Rodiče v kuloárech preferovali doma vyráběné masky, zvláště rodinné. Velmi zajímavou byla shledána rodinná maska

Kdo rychleji poskládá náhrdelník z balónků? foto av

“*Rozmary lednového počasí*” - dcery *Sedmikráska* a *Sněhová vločka*, maminka *Nejvyšší průměrná lednová teplota v posledních letech 3,5°C* doprovázená *hurikánem Kyrill* - tatínkem. Rodinka jako z pohádky byla maska *Rumcajs*, *Cipísek* (synci) a *Manka* (mamka); příběh z komiksu představovala rodinná maska *Asterix*, *Obelix*, *druid Panoramax*, *pejsek Idefix*, *bojovný Viking* a *uzorpátorský diktátor César* (zatím teprve dvouleté nemluvně☺). A spousta dalších: *rodinka kowboys*, *piráti*, *indiáni*, *klauni*, *zvířátka*... Přijďte příště i vy! **-iva-**

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✦ Naděje v dnešním světě, technologie a víra

Beseda v Azylovém domě 5.2.2007

V cyklu besed pro klienty Azylového domu byl tentokrát naším hostem P. Michal Němeček. Tématem této besedy bylo hledání naděje v dnešním světě a vztah vědy a víry, místo a role lidského poznání a vědeckých metod ve vztahu ke stvořenému světu a k tajemství Boží existence. P. Michal hovořil o těchto otázkách velmi poutavým a srozumitelným způsobem.

V této souvislosti se také dotkl tématu lidské svobody a svobodné vůle, tajemství zla a hříchu i tajemství Božího působení vdějinách vesmíru i lidstva.

Po úvodním slově P. Michala byl dán široký prostor klientům AD, kteří se této besedy účastnili. Jejich otázky i zajímavé postřehy svědčily o tom, že ani tíživá životní situace a starost o zajištění vlastní existence a „střechy nad hlavou“ nedokáží zcela přehlušit onen „klukovský“ údiv nad velikostí a krásou přírody a neproniknutelnou hloubkou zákonitostí, kterými se řídí.

A ne náhodou bylo toto příjemné setkání v Azylovém domě sv. Jakuba doplněno úvahami nad stránkami Bible, zvláště Starého Zákona, a nad stálou aktuálností jejího poselství i ve věku tzv. racionality...

„Kamkoliv obrátíš svůj zrak, uvidíš Boží znamení.

Kdekoliv budeš číst, najdeš Boží odkaz.

Pohled' a uvidíš, jak jsou příroda a Písmo spolu spjaté.

Chval Pána přírody, oslavuj Pána Písem“.

sv. Efrém Syrský

Jindřich Štusák

✿ **Kdo jsou klienti, kteří žijí v Azylovém domě?**

Klienti, kteří přicházejí do Azylového domu sv. Jakuba, se mezi sebou v mnoha ohledech velmi liší. Ale přes všechny rozdíly lze vysledovat jistou podobnost – ve většině případů se nejedná o tzv. „chronické bezdomovce“, kteří na ulici žijí léta. Jde spíše o lidi, kteří se z různých důvodů dostali do obtížné sociální situace: jeden přišel o přístřeší, protože ho manželka vyhodila z domu, druhý přišel o práci a potom také o byt, jiní kvůli svému zdravotnímu stavu pracovat nemohou, a tudíž mají jen malou naději na zvýšení příjmů a na zajištění uspokojivého bydlení. Zdá se mi, že ve většině případů jsou příčinou praktické neřešitelnosti problémů narušené nejbližší mezilidské vztahy - vazby v rodině, mezi sousedy, přáteli, známými... Každý z nás se může dostat, a často se také třeba několikrát v životě dostane do různých vážných problémů. Když ale máme kolem sebe členy rodiny nebo dobré přátele, kteří vytvářejí jakousi „záchrannou síť vztahů“, tak se nám zpravidla podaří situaci nějak vyřešit. Pokud ale člověk kolem sebe takovou *záchrannou síť* nemá, problémy se mohou dále vyhrotit a člověk si s nimi často nedovede poradit.

Při vstupním setkání s klientem se ptám i na *Při grilování v "azyláku"* **foto J. Hazuka** jeho rodinné zázemí a na to, zda má ve svém okolí někoho, komu může důvěřovat. Často dostanu odpověď, že nikdo takový v jeho okolí není. To může mít samozřejmě různé příčiny, ale je to zároveň jakýmsi společným jmenovatelem většiny problémů, se kterými klienti přicházejí.

Společně s klientem pracujeme na tom, jak problémy vyřešit - vyřizujeme doklady, hledáme práci, ubytování... zdá se, že se vše daří. Za určitou dobu se ale někteří klienti vracejí zpět a hledáme nová a nová řešení. Myslím si, že nejdůležitější je pokusit se vytvořit s klienty vztah vzájemné důvěry a respektu – hovořit s nimi i mimo dohodnutá formální setkání, vyslechnout je, dát najevo účast a pochopení. Doprovázet klienta i opakovaně a zároveň ho nefixovat pouze na azylový dům, pomáhat mu hledat a nacházet zdroje podpory v jeho okolí, i když to někdy bývá těžké.

Bára Vlková

Pohádka na (ne) dobrou noc pro malé (ale spíš velké)

Byl jednou jeden vlk. Ten vlk měl pořád hlad. Měl totiž velké břicho - a do takového břicha se něco vejde! On je takový vlk vlastně chudák. Celý svůj vlčí život totiž prožere. Jak známo, vlci mají rádi ovečky - v břichu! (aby nevznikla mýlka). A náš vlk nebyl výjimkou. V jeho blízkosti žilo celé stádo. Ale vlk si netroufal. Ovečky držely pěkně pohromadě - ani nápad, že by se některá zaběhla do míst, kde měl svoje doupě! A potom - když se srotí takové stádo ovcí s berany vpředu a narazí do vás svými rohy - au, au! - to to bolí - to vás pěkně převálcuje! Tak uvažoval vlk, když ležal dlouhé hodiny celý strnulý v houští na kraji lesa a vyhlížel si pěknou ovci k večeři. Ovce bečely a poeticky cinkaly svými zvonečky a žraly trávu, kolem kvetly kytky, nad nimi modrá obloha bez mráčků a z výšky se na to všechno koukalo sluníčko. Prostě idylka. (Vlka nebylo vidět). Ale dobrý

pozorovatel by mohl nad "vlčím" křovím nejednou uvidět malý obláček kouře. To se tak kouřilo z vlčího kožichu. Chudák vlk totiž tak přemýšlel, až se mu z toho přehřivaly mozkové závity.

I stalo se jednoho dne, že neopatrná ovce zapomněla na vycházce na zeleném trávníčku svůj ovčí kožíšek. Vlk si brousil zuby na to masíčko ovce - alespoň zcepenělé - jak doufal, ale jaké bylo jeho zklamání, když mu po pořádném zakousnutí zůstal v tlamě jen chuchvalec chlupů. Vlk si odplivl a nezdvořile zaklel, jak ho to doma neučili. Že ale nebylo nejtepleji, mohl ovčí kůži využít alespoň pro zahřátí. - *"Když už - tak alespoň něco mi z toho kápne"* (a ne jenom z oblohy) - hop a šup - a už měl kožich na sobě. Jak se tak producíruje, zahlídl v blízké studánce svůj obraz a kouká, jak mu to sluší. - *"Fešák"* - libuje si. *"No - ovšem mezi vlky bych s tím mnoho parády neudělal, to je fakt"*, uznal nakonec - *"ale ovce by z tebe byla pěkná!"* - nedal mu pokoj podnikavý duch. A tak se ve vlčí hlavě zrodil ne zrovna špatný nápad. Příštího dne se v ovčím stáde objevila nová ovce. Zpočátku nebečela moc, ani tráva jí moc nechutnala. Svým kamarádkám se vymlouvala na bolesti zubů a žaludeční vředy a kdesi cosi, ale hubu raději neotevřela, aby nebylo vidět vlčí tesáky. Ale život je život, však to znáte, a jíst se musí. Břicho si žádalo své a bylo nutno ho naplnit. Třeba trávou. Účel světlí prostředky, že. I bečet se naučila. A přišel čas k provedení vlčího plánu. Nová ovce už mezitím dokonale "zapadla" do ovčího kolektivu a sžila se s prostředím salaše. I kamarádek měla dost. Nebylo se tedy čeho bát. Čas od času prostě nějaká ovce zmizí. Zaběhne se, to se stává, že?! Vlčí břicho už nebylo tak prázdné. Dokonce mu ovčí kožíšek začal prskat ve švech. Ale vlk si toho nevšímal. Měl milejší starosti. Zato jeho "kamarádkám" neušlo, jak se pěkně "vyspravil" i při svých žaludečních vředech, i když mu už tráva tak nechutná, jako dřívě. Začaly ho pomlouvat. Vlk však nadále vyvíjel horečnatou sociální činnost, každý večer pečlivě olizoval všechny své sousedky, ať už o to požádaly, či ne a přihlásil se (dobrovolně) na úklid zapáchajícího hnoje z ovčích stájí od naproti. (V očích ovčáka i jeho hlídacích psů byl prostě jednička). Mimoto převzal ve stádu četné důležité funkce. Například vodil stádo k napajedlu a zpět vlastní zkratkou přes les, právě kolem temného houští s vlčím doupětem. Jak milé bylo posezení s ovčí pečinkou v tlamě! Ale statnou vypasenou ovci nikdo nepodezřívá. Jen ovčí kožich byl na bocích stále víc vypelichaný a nikde nedorůstal! To se však hravě dalo svést na některou z kožních chorob, jimiž ovce trpí. Ale znáte to. Tak dlouho se chodí k napajedlu pro vodu... Jednoho dne - vlk právě odpočíval na zelené louce plné kytěk po vydařené hostině, k němu přišla malá ovečka - a že má žízeň. Inu, co se dalo dělat. Funkce je funkce. Chtě nechtě musel vstát a odvést stádo k vodě. A že měl jaksepatří žízeň, hasil ji společně s ostatními ovce dosyta. Ovce se napily a byl čas vrátit se do salaše. Vlk souhlasil. Udělal krok. Dva. A vtom se to stalo. Ovčí kožíšek se napjal a prasknul. Pod ním se ukázaly černé vlčí chlupy! Mezi ovce vznikla panika. *"Zachraň se, kdo můžeš!"* - volaly jedny a daly se na útěk. *"Vlk mezi námi - skandál"* - volaly druhé a běžely si zamluvit první stránky v předních okresních denících, aby tu senzaci jaksepatří podaly (a prodaly) ostatním salašim. Zůstaly jen ty nejstatečnější a nejzvědavější, které chtěly vidět, jak to dopadne. Mezi nimi kupodivu také malá žiznivá ovečka. Vlk hlasitě řihnul. Chtěl skočit po nejbližší ovci přímo a zadávat ji, jak to dělával za časů, kdy jako mladík běhával s vlčí smečkou, ale to už nevydržela ani jeho vlčí kůže. Napjala se a praskla. Ozvalo se táhlé zavytí. Poslední. Na zelený pažit vyhrězly vnitřnosti. Ovce se srotily v bojový šik. Chvíli jim trvalo, než pochopily, že už není s kým bojovat. A tak se v hezky spořádaném stádečku vydaly přes rozkvetlé lučiny k domovu. A ani jim nevadilo, že cesta nevede zkratkou přes les. Na vlčí mršinu se začaly slétat mouchy, sluníčko pražilo, kytky kvetly a do toho z dálky melodicky cinkaly ovčí zvonky...

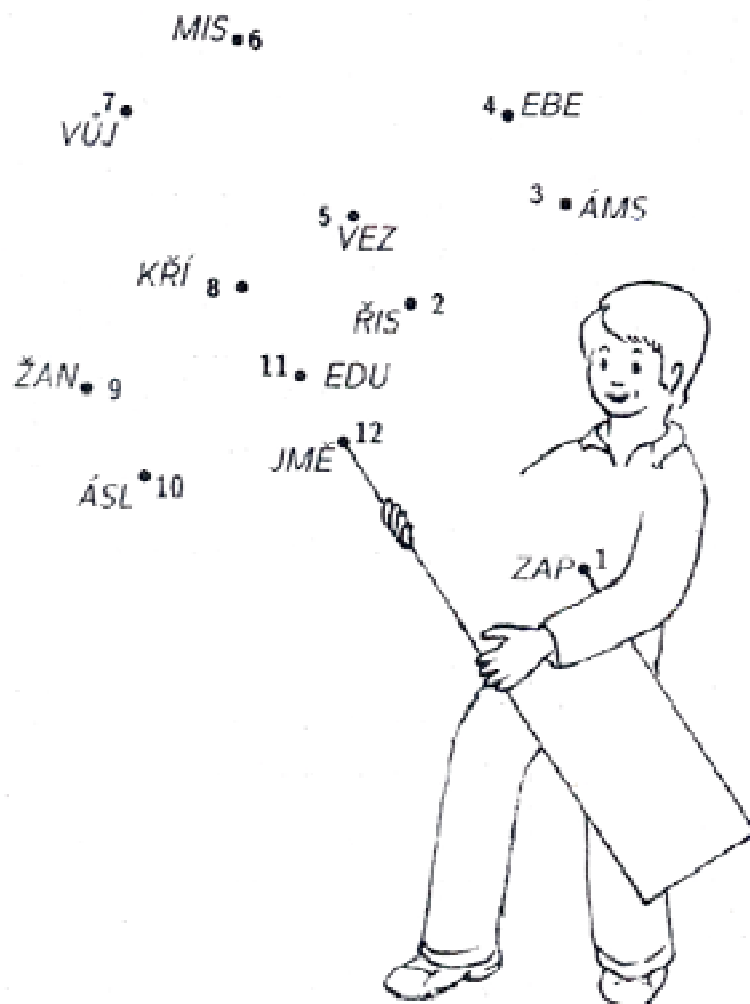
Zdislava Lenka Pletánková

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ?"

JAKO JEŽÍŠ

Ježíš ukázal svou smrtí na kříži velkou lásku ke všem lidem. Zástupu lidí, svým učedníkům a také nám řekl, co máme dělat, abychom svůj život dobře naplnili. Spoj tečky podle čísel – tím dokreslíš obrázek. Zároveň najdeš dokončení Ježíšovy věty, kterou zapsal evangelista Marek.

TAJENKA: KDO CHCE JÍT ZA MNOU,

-red-

SILVESTR

Letošního Silvestra jsme se rozhodli strávit se skauty. Ptáte se jak to začalo? No asi takhle: Na přelomu roku z 31.12.2006 na 1. 1. 2007 jsme se v 19:00 hodin všichni sešli v naší skautovně. Zde jsme si vybalili své věci a začali jsme připravovat nějaké jídlo. Když bylo vše připraveno, pustili jsme se s chutí do toho. Po slavnostním přípitku jsme si zahráli hru (Aktivity...) a potom jsme se vydali ke kapličce u které jsme si zahráli hru, kterou pro nás připravil náš vedoucí E.T. (Petr Čapla).

Hra spočívala v tom, že jsme měli utvořit dvojice, ve kterých jsme museli jít ve tmě po svíčkách. U těch byly napsané jakési citáty, které jsme přepisovali na papír. Když jsme dorazili k E.T.mu, který byl na kopci, odbila dvanáctá hodina a my jsme si mezi sebou popřáli do nového roku vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví...

Poté jsme se koukali dolů na celý Beroun, jak zářil všemi barvami, když lidé pouštěli různé petardy. Po chvilce jsme se k nim přidali a začali jsme pouštět petardy taky. Asi po jedné hodině jsme se pomalu vydali zpět do klubovny, kde jsme si znovu připili a příjemně se bavili. Potom už začali všichni pomalu zívát a tak jsme se odebrali ke spánku. Ráno, když jsme se probudili, zjistili jsme, že není co k snídani ☺... A tak E.T. došel k nim domů pro nějaké jídlo a my jsme mezitím pouklidili. Když se E.T. vrátil s jedním chlebem, byli jsme rádi. Společnými silami jsme připravili snídani a vše se blížilo ke konci ☺... Ještě vlastně ne, zahráli jsme si naší oblíbenou hru Aktivity a pak to už bylo asi úplně všechno. Na tento Silvestr ráda vzpomínám... Všem se moc líbil a příští rok to určitě zopakujem ☺

Dominika Kodrasová, Sluníčko

Pramínky "živé vody"

Minuly doby, kdy jsme se s nimi mohli setkat ještě v nepříliš poškozené přírodě. Je to velká ztráta. Přinášely unaveným poutníkům osvěžení, krásily lesní zákoutí a poskytovaly různým rostlinám a zvěři prostor k životu. Byly běžnou součástí lesů i vlhkých luk. Co se s nimi stalo? Dnešní doba, příliš uspěchaná a příliš necitelná ke všemu živému v přírodě, je zničila. A nejenom je! Každým rokem mizí z naší přírody rostliny či někteří živočichové nebo hmyz.

Proto vznikl v naší KMS zájmový kroužek "PRAMÍNEK". Jeho úkolem je naučit dnešní děti nenásilným a zajímavým způsobem rozumět přírodě kolem nás a na základě získaných zkušeností později přírodu chránit. Malé děti jsou totiž velmi vnímavé ke všemu, co se kolem nich děje a co je obklopuje. Když se podaří, vhodnou formou vzbudit u nich zájem o dění v přírodě, v pozdějším věku už samy najdou způsob, jak přírodě pomoci.

A co v kroužku děláme?

- kreslíme a vyrábíme z různých přírodnin všelijaké figurky
- učíme se poznávat květiny, ptáky a zvířátka
- povídáme si o lese a lesních stromech
- seznamujeme se s životem v našich řekách, potocích a rybnících

"Pramínková" teta při kroužku foto kmš

- učíme se přesazovat, sázet květiny a starat se o ně
- poznáváme houby a plody našich keřů a stromů
- zajímáme se o počasí (jak vzniká déšť, sníh nebo mlha atd.)
- učíme se jak a čím v zimě krmit ptáčky a proč se pro ně zhotovují hnízdní budky
- povídáme se o akvaristice, teraristice
- využíváme možnosti praktické ukázky různých zvířat (sovy, papoušci, křečci, želvy, králíci, atd.)
- objasňujeme si možné způsoby ochrany ohrožených zvířat (poslání ZOO, botanických zahrad a stanic pro zraněná zvířata, atd.)

Je toho ještě mnoho, o čem by se dalo mluvit. Důležité je, že se dětem práce v našem "PRAMÍNKU" líbí. Že se naučí na přírodu "dívat jinýma očima" a budou se jí snažit později třeba i pomoci.

*Blanka Čaplová alias
teta "Pramínková"*

Pozvání na Celostátní setkání mládeže

Bratři a sestry, na začátku postní doby se na vás obracím jako biskup – delegát CBK pro pastorační mládež s velmi naléhavou výzvou: Myslete na mládež! Vedle obvyklého zamyšlení nad naším životem, s touhou po Boží blízkosti během postní doby, chceme vyburcovat vaše svědomí k pronikavému zpytování o tom, jak se o naši mládež staráme. Nemůžeme ji přece nechat na pospas bezbřehému bezbožnému působení, kterého jsme svědky na všech stranách v nebyvalé intenzitě a dosud neznámých formách. Nenechte se strhávat plytkostí a slizkostí, kterou jsou zaplavena média. Kdo ví, jestli se ještě vzpamatujeme z hluku, který se vedral do všech koutů světa, i do naší země a prostoupil společný i intimní prostor. Kdo se to posmívá Kristu, když žádá čistotu srdce!?

Kristus před námi visí na kříži, abychom nezoufali. Vstal z mrtvých pro naši spásu. Rozumíme jeho oběti? Jsme schopni oběti? Neopouštějme Krista, vynikajícího učitele života, jak nám to prostě, pevně a moudře sdělují evangelia. Následujme Krista Pána každý osobně a zároveň společně v církvi a s církvi.

Svatý otec Jan Pavel II. zavedl každoroční oslavy světového dne mládeže. Slavíme je v okruhu Květné neděle s biskupy na celém světě. Svátý otec věděl, že je třeba mládež sdružovat. Nacházet způsoby a možnosti, aby se mladí mohli sejít ve víře, aby mohli vyjádřit svou radost a rostli v ušlechtilé lásce, v obohacujících vztazích, aby se naučili v modlitbě hledat svou životní cestu, nechali se inspirovat Slovem Božím a hlavně aby zažili pravdu, kterou vyjádřil Pán Ježíš: „Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, já jsem uprostřed nich“. To se děje v různých společenstvích, ve farnostech, hnutích a řádech. To je chvályhodné a obdivuhodné.

Zvláštní příležitostí však může být a bývá právě zmíněné diecézní setkání mládeže s biskupem před Květnou nedělí. Chceme na ně pozvat tímto listem všechny mladé, a vás ostatní prosíme o podporu v modlitbě a o zájem, s kterým budete mladé sledovat a podporovat.

Chceme právě tak už nyní a při této příležitosti pozvat mladé lidi na letní celorepublikové setkání v Klokotech u Tábora 13. – 18. srpna tohoto roku. Těší nás, že se někteří už podílíte velmi účinně, s obětavostí, radostí a nasazením na přípravách.

Tolik si my biskupové přejeme oslovit všechny mladé a setkat se s vámi.

Pro dobu postní, velikonoční i pro naše setkání, kéž nám všem Pán Bůh požehná.

+ **Mons. Jiří Paďour**

biskup českobudejovický delegát CBK pro pastorační mládež

ÚŘEDNOSTI:

BOHOSLUŽBY V BEROUNSKÉM VIKARIÁTU:

Beroun Ne 9.30 a 17.30 Po - Pá 17.30	Loděnice Ne 9.30 Čt 17.30	Sv. Dobrotivá So 14.00
Bezdědice (Lhotka) So 15.00	Lochovice Ne 8.30	Sv. Jan pod Sk. Ne 8.00 Út 20.00, St 7.40
Borek -----	Mořina Pá 17.00	Tachlovice Ne 9.30 St 16.00
Cerhovice Ne 9.30 Čt 15.00	Mrtník Ne 11.30	Tetín Ne 11.00 Út 19.30
Dobřichovice Ne 11.00 Čt 18.00	Nižbor Ne 15.00	Tmaň So 15.00
Hořovice Ne 10.00 Čt, Pá 17.00	Osov So 16.30	Úhonice Ne 8.00 Po, Út, Čt, Pá, So 17.30
Hostomice So 17.00	Podkozí So 19.00 (2. a 4. sobota v měsíci)	Velíz So 17.00
Hudlice So 15.00	Praskolesy So 15.00	Vráž So 16.30
Hýskov So 17.30	Rudná - Hořelice Ne 15.00 (v zimě), 16.00 (v létě)	Všenory Ne 8.00 Čt 18.00
Chýňava Ne 11.00	Rudná - Homole So 16.00 (v létě) 15.00 (v zimě)	Všeradice So 18.00
Karlštejn Ne 16.00 Út 18.00	Řevnice Ne 9.30 St 18.00	Zdice Ne 8.00 Út a Pá 17.30 16.30 (v zimě)
Králův Dvůr Ne 8.00 St, Pá 17.30	Stradonice Ne 15.00 (květen - září: 1. neděle v měsíci)	Žebrák Ne 11.00 St 17.00
Liteň So 15.00		

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
neděli v SUDÉM týdnu
10,30 - 11,15 hodin
Fara - přízemí vlevo**

OTÁZKY Z DUCHNY:

I v tomto čísle se pokusíme zodpovědět vaše dotazy, které jste nám zaslali prostřednictvím emailu či na papírku v krabičce "Dotazy a články". Děkujeme za ně a těšíme se na další.

Jaký je rozdíl mezi svěcením a žehnáním?

V úvodu do liturgické knihy "Benedikcionál" (Kniha žehnání) se o žehnání říká:

... "Chceme, aby i duchovní síla svátostin pronikala do Církve, a to ve všech oblastech jejího života: v rodině a v životě osobním, v kostele, v modlitbě osobní a v úctě svatých, v různých

dnech církevního roku, v prostředích lidského obydlí, na pracovištích, v přírodě, v událostech společenských a také ve vztahu k věcem, sloužícím jak náboženské účtě, tak obecně prospěšným cílům. Všechna tato žehnání mají chválit Boha, Dárce všech dobrých darů, a posvěcovat věřící, aby si lépe uvědomovali svou vděčnost i odpovědnost za tyto dary. Tak Duch Boží proniká do rozmanitých, mnohdy samozřejmých skutečností života a inspiruje věřící k hlubší zbožnosti i pochopení smyslu vlastního života a poslání.

Toto pojetí nepoužívá dřívějšího výrazu "svěcení", ale žehnání, jehož prvotním výrazem je chvála a oslava Boha, který uděluje své požehnání věřícím různými způsoby, ať už jde o dary duchovní, hmotné, přímo Bohem stvořené nebo člověkem zhotovené."

Pojem "svěcení" se dnes používá při udílení svátosti kněžství, a to v jeho trojím stupni (jáhenské, kněžské či biskupské). Mluvíme též o "svěcení" kostela či oltáře, jinak se jedná o žehnání.

J. Pecinovský

HLEDÁME :

• HLEDÁME PRŮVODCE

Pro poutní místo na Tetíně hledáme průvodce se vztahem k tetínské duchovní tradici. Služba je honorovaná a zajišťuje se v období od počátku března do konce října. O prázdninách se provází každý den kromě pondělí, v ostatních měsících pouze o víkendech. Pokud máte zájem o podrobnosti, neváhejte zavolat na telefonní číslo 724 221 617 po 20. hodině.

NABÍDKA :

- Nabízím použité peří: 3 péřové peřiny, 2 polštáře a 1 prošívanou deku za cca 200 Kč.
Informace v redakci, tel.: 602 129 195, e-mail: red.tym@seznam.cz
- **Prodej medu** + medu pastového 93Kč/kg, medoviny přírodní 120Kč/l, medoviny horké 130Kč/l, (med možno i 5 kg, medovinu možno i 5l); dále svíčky z včelího vosku 16kč/ks, propolis.
Objednávky vždy v neděli po večerní mši v Berouně. Sháním sklenice (viz od okurek) s víčkem
- Prodej pohledů (25kč/sada) a knih (*Otec vyhoštěných, Potkala jsem velkou lásku 50kč/ks*) na pomoc malomocným v neděli 25. 3. a 1. 4. po ranní i večerní mši v Berouně. **Pavel Jambor**

MODLITBA MĚSÍCE :

V tomto měsíci bychom chtěli ve svém společném modlitebním úsilí prosit o "dar obrácení". Výzva k obrácení zaznívá již při liturgii Popeleční středy a je v celé postní době ústředním tématem. Možná nám, kteří se považujeme za věřící, tato výzva připadá již jako zbytečná, vždyť jsme k Bohu svou vírou nasměrovaní. Uvěřit (obrátit se k Bohu) však neznamená jen připustit jeho existenci a občas, nejlépe "když nám teče do bot", se na něj v modlitbě obrátit. Uvěřit znamená dát Mu k dispozici celý svůj život! Znamená dovolit Mu, aby to byl On, kdo v našem životě rozhoduje o všem, kdo s námi, v nás a skrze nás naplňuje a realizuje své plány v dění tohoto našeho světa. Uvěřit (obrátit se k Bohu) znamená nejen říkat, ale také stále prožívat ono: "Bud' vůle Tvá...!" Výzva k obrácení je tedy aktuální nejen u těch, kdo Boha neznají, či jej teprve hledají, ale neméně i u každého z nás. **-jp-**

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA BŘEZEN :

••• "Za dar obrácení" •••

POTĚŠILO NÁS: P. S. Tak jsem "hodnotil" váš farní časopis mezi ostatními. Žádný nebyl tak bohatý jako tento. A je za ním vidět hodně redakční práce. Některé bulletiny se totiž omezují na uvedení dat očekávaných farních událostí a k tomu něco málo vaty. Ne tak vy!

Jen malá výtka jedné drobné nepřesnosti. Myslím v lednovém čísle. Jmenovali jste, odkud že všude přijeli účastníci na berounský farní ples. Byly tam Loděnice, Zdice, Plzeň, Rudná, Ptice (správně!)... Jen Valencie chyběla.☺

Marian Fabian

Pozn. red.: *S dovolením jsme uveřejnili post scriptum, které bylo připojeno k několika příspěvkům od našeho občasného dopisovatele. A na vysvětlenou k té výtce: Naše vina, naše veliká vina... Jeden z účastníků plesu (mezi námi je jím náš milý dopisovatel) se skutečně vrátil letadlem pracovně ze Španělska večer těsně před plesem, na který přesto k naší velké radosti neváhal jít. Tuto skutečnost jsme ke škodě čtivosti článku zapoměli zohlednit☺. Děkujeme, bereme upozornění jako ocenění práce redakční i plesové! -iva-*

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: I v březnu budeme s radostí přát našim bratřím a sestrám: tentokrát své jubileum oslaví berounští farníci **paní Vlasta Štréblová** (65 let), **paní Vlasta Čadková** (85 let), a náš obětavý spolupracovník **pan Jaroslav Vacík** (80 let); do Loděnice přejeme **panu Kamilu Hornému** (40 let). *At' Vás Hospodin naplní svou milostí, radostí a neutuchajícím nadšením pro život s ním!*

NAROZENÍ: Dne 21. 1. 2007 se narodila **Anežka Bělohávková** z Berouna. *Rodičům a sestřičce blahopřejeme!*

KŘTINY: V únoru přijal v Berouně svátost křtu **Alex Petro** z Králova Dvora. *Vyprošujeme Boží doprovod na cestě životem!*

SVATBY: Svátost manželství si v únoru na půdě naší farnosti udělili **pan Jan Petřvalský a paní Helga Petřvalská** z Ostravy, **pan Blažej Petro a slečna Marcela Brečková** z Králova Dvora a **pan Michal Dočekal a slečna Monika Zoubková** z Prahy. *At' jsou vaše vztahy pevné jako "skála", na níž byly v okamžiku svatby postaveny!*

POHŘBY: V únoru jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili **paní Ludmilu Svatošovou** z Loděnice, **paní Irenu Chromou** z Prahy a **pana Miroslava Nezbedu** z Popovic. *Děkujeme za dar jejich pozemského života avyprošujeme naději na Věčné shledání.*

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počápy, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** na faře či do schránky "Dotazy a příspěvky" v kostele. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail:**